

кржгъ, следъ което го отхвърлил на страна. После заповѣдалъ на евреина да копае дупка въ кржга. „Съ какво ще копая тази суха земя като нѣмамъ мотика?“ — попиталъ евреинътъ. „Съ ржце, съ нокти ще копаешъ! Иначе, ще те погубя!“

Евреинътъ се уплашилъ и почналъ да копае. Изкопалъ една педя земя и нѣщо свѣтнало предъ очитъ му. Това било бакъренъ капакъ; той го подигналъ и видѣлъ много жълтици. Но пакъ бърже затворилъ капака и насипалъ отгоре прѣстъ да не се вижда. Момъкътъ се престорилъ, че не вижда какво прави евреина. А евреинътъ се изправилъ, показалъ си изпочупенитъ нокти и казалъ, че не може повече да копае.

„Копай, или виждашъ ли ножа!“ — му казалъ момъкътъ и го бодналъ малко. Евреинътъ писалъ: „Остави ме, ето, ще копая!“ и почналъ пакъ да чопли земята. Капакътъ пакъ се показалъ. „Що е това?“ — попи-

талъ момъкътъ. „Не знамъ, азъ сега го виждамъ. Кой знае, що е това!“ „Я го дигни, да видимъ що има подъ него!“ Евреинътъ дигналъ капака и блѣснали на слънцето жълтицитъ. „Сега да ги дѣлимъ“ — казалъ момъкътъ и раздѣлилъ жълтицитъ на три купчини. „Защо на три дѣла — казалъ евреинътъ — нали сме двама?“

„Третата часть е за този, който е изялъ сиренето!“ — отговорилъ момъкътъ. „Азъ изядохъ сиренето, за Бога, азъ го изядохъ!“ — викналъ евреинътъ.

„Ти си далъ цѣлото си богатство зарадъ Бога, затова Той ме прати

да ти върна за едно не три, а хиляди. Вземи всичкитъ пари, това Господъ ти връща. Но трѣбва да знаешъ, че само съ трудъ и мжка се постига всичко!“ Като казалъ това, младиятъ човѣкъ въ мигъ изчезналъ. Той билъ ангелъ Господень.

Редакторъ: И. ВОЛЕНЪ. Художникъ-редакторъ: проф. Ст. Баджовъ. Списание то е издание на Св. Синодъ на Българската Православна Църква. Годишнината — отъ десетъ книжки — струва 20 лв., а за странство — 40 лв. Адресъ: сп. „ДЕТСКО ЗНАМЕ“ — Св. Синодъ, София.